

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippo[nensis] Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. IX. In Hortensium Ciceronis incidit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

paullatim is nitor infici ; potuit desuetudo elegantiū scribendi & commentandi multum atterere de stilo pristino ; potuit ætate iam maturâ, splendoris huiusce, qui verborum est, nolle videri studiosior; quod idem vsu venisse D. Cypriano didicimus : vel, quæ ratio verisimilior est, prudentissimus Doctor, idemque amore flagrans in omnes incredibili, studere multitudini voluit, ideoque phrasim depresso ultrò, quò iuxta à doctis & indoctis intelligeretur. Ita de sese testimonium dicit Enarratione in Psal. 138.
Non est occultatum os meum, &c. Melius est ut nos reprehendant Grammatici, (dicendo, ossum, loco os) quam non intelligent populi.

C A P V T I X.

In Hortensium Ciceronis incidit.

DVM autem adolescentior, sapientiæ studiis intentus, varios reuoluit au-
Lib. 3. Cōfess. c. 4.
 ãtores, in Ciceronis forte librum incidit,
 qui summis laudibus eam partem Philosó-
 phiæ, quæ de moribus est, in cælum extol-
 lit. Èâ lectione mutatis in diuersum affe-
 ctibus, cœpit omnia quæ hîc iucunda sunt
 (si quid verè iucundum esse potest in hac,
mortali vitâ dicam, an morte vitali?) pau-
Lib. 1. Cōfess. cap. 6.
 latim contemnere. Verùm id male eum
 habebat, quòd in eiusmodi scriptis nulla

B 3 prof-

prorsus esset suauissimi nominis IESV mentio; cuius amorem quemdam iam inde ab infantiâ, cùm lacte nutricis vnâ suxerat.

Tanti refert à teneris assuescere Ideoque

Nomen

I E S V c u m
l a c t e i m b i
b i t .

Nota.

viderint parentes quām protit Catholice & sancte filios enutriisse; ab his enim æta-
tis primordiis ut plurimum totius vitæ ra-
tio pendet. Quare si corporious ut sana nu-

trix detur, in primis curant; quanto magis

Maxima

r a t i o h a b ē
d a u i g i l a r e

Catholice

& p i è e d u -

c e n t u r .

eos opus aduigilare, quò pars optima quām
optime educetur? Plato vetat nutrices, fri-
uolas ac turpes fabulas pueris narrare, ne
rudes animos, ex initio stultitiâ & corruptis
moribus imbuant. Atque idem Gregorius
spectans, *Verba*, ait, *nutrientium, aut lac-*

erunt, si bona sunt; aut venenum, si mala.

Lib. 6. epi- *Talia ergo nunc eis suggerant, quæ postmo-*
stolâ 187. *d u p i ostendant quām bona fuerint, quæ à*

n u t r i t o r u m f u o r u m ore suxerint. Atque
adeò ipse Augustinus in hunc sensum: *Fi-*

g a m , inquit, pedes meos in eo gradu, in quo

Lib. 6. Cō-

fess. c. 1.

puer à parentibus positus eram. Quocircà,
cùm quidquid sine hoc dulcissimo nomi-
ne IESV erat (quod puer altius imbibet)
quām uis literārum, & expoliū, & veridi-
cūm, non eum totum raperet; ad Sacras lite-
ras se conuertit, in quibus sanctissimum
hoc nōnen inculcatur. Verūm non ita
multò pōst, ab earum lectione resiliit, quòd

ser-

sermo humilis , & verborum horridior Scriptura
phrases
Augustine
duplicet.
compositio , nihil cum Tullianæ spendorē eloquentiæ commune haberet. Neque tam arbitratus est , nihil sub eis diuinum aut reconditum esse ; sed quod esset sic demulcens inanis facundiæ dulcedine , verborumq; modulato sono , decreuit alio tempore Sacris literis thesaurum latenter inuenire. Vidi , ait , rem non compertam superbis , neque pueris , sed incessu humiliam , suc Lib. 3 Cō-
cessu excelsam , & velatam mysteriis : & non fess. cap. 5.
eram ego talis , ut intrare in ea possem , aut inclinare ceruicē ad eius egressus. Visaq; mihi est Scriptura indigna , quam Tulliane dignitati compararem. Tum or enim meus refugiebat modum eius , & acies mea non penetrabat interiora eius : verum tamen illa erat , quæ cresceret cum paruulis ; sed ego designabar esse parvulus , & turgidus fastu , mibi grandis videbar. Incidi itaq; in homines superbè deli- proclivis
superborum
lapsus in
heresim.
rantes , & carnales nimis , & loquaces. Quod haud sanè mirandum ; nam , ut Prudentius ,

*Alta cadunt , inflata crepant , tumefacta pre-
muntur.*

Et eodem Augustino teste , diuersis in locis , diuersæ sunt hereses : sed una mater superbia cunctas gignit ; facileque est tumefacta aduersari. De P. stor.
cap. 8.